

MOTIONER

FOLKTINGETS SESSION 2021

FOLKTINGET

MOTION 1

TRYGGA SERVICE OCH KRISINFORMATION PÅ SVENSKA

Den pågående COVID-19 pandemin har satt hela det finländska samhällets ekonomi i gungning och har påverkat både den privata och offentliga sektorn kraftigt. När pandemin väl är över och samhället kan gå tillbaka till en ny normal vardag, är det essentiellt att säkerställa att den svenskspråkiga servicen inte drabbas om stat och kommuner måste göra nedskärningar.

Detta är en ytterst viktig fråga Folktinget bör kraftigt föra fram. I synnerhet eftersom Språkbarometern redan nu visar att det finns allvarliga brister på nivån av servicen på svenska och det är mycket lättare att skära av minoritetens service än den riktad till majoriteten. Likväl visar Ungdomsbarometern att allt fler ungdomar tror att det kommer att vara svårare att leva på svenska i Finland om 10 år. Dessa är allvarliga indikationer som bör tas på allvar. Folktinget bör aktivt arbeta för att säkerställa nivån på den svenskspråkiga servicen också i efterböljorna av COVID-19 pandemin.

Coronakrisen har tydligt också påmint på ett krasst sätt om vikten av att få klar och entydig information på sitt eget språk i krissituationer. Med tanke på kommande kriser borde Folktinget arbeta för att alla statliga och kommunala myndigheter i sina krisplaner beaktar att kommunikationen till allmänheten ska ske snabbt och på lätt språk på båda nationalspråken och med fördel även på teckenspråk och andra främmande språk.

Vi förslår att Folktinget aktivt arbetar för att

- säkerställa nivån på den svenskspråkiga servicen också i efterböljorna av COVID-19 pandemin
- myndigheter i sina krisplaner beaktar behovet av snabb och tydlig information på båda nationalspråken

Esbo 15.02.2021

John "Pi" Liljelund
Christer Bogren
Kjell Grönqvist
Elisabeth Helander
Anette Karlsson
Inger Östergård
Peter Sjökvist
Jacob Storbjörk

Folktingsstyrelsens utlåtande:

Enligt Språkbarometern 2020 anser en stor majoritet av de svenskspråkiga att de språkliga rättigheterna är viktiga eller mycket viktiga. Samtidigt är det uppenbart att service på svenska inte alltid kan tas för givet i kommunikationen med myndigheterna. Ungdomsbarometern 2020 visar för sin del att de unga känner en oro för möjligheterna att leva som svenskspråkig i Finland i framtiden. Dessa signaler bör tas på allvar. Ett centralt syfte med språklagstiftningen är att de språkliga rättigheterna förverkligas också i praktiken.

Samtidigt är det värt att notera också ett positivt resultat i Språkbarometern gällande myndigheternas service på svenska. De svenskspråkiga var nöjdare med nödcentralernas tjänster år 2020 än fyra år tidigare. Det här kan relateras till att antalet svenskkunniga nödcentraloperatörer har ökat tack vare en tvåspråkig utbildning vid Vasa nödcentral år 2018. Folktinget har uppmärksammat behovet av svenskkunniga nödcentraloperatörer under årens lopp och gläder sig åt att denna utbildning har kunnat förverkligas.

När det gäller myndigheternas skyldighet att ordna service på finska och svenska enligt lika grunder hänvisar Folktinget till ett ställningstagande av grundlagsexperten, professor Kaarlo Tuori. Tuori har särskilt framhållit att man inte kan motivera en begränsning av skyldigheten att säkerställa lagstadgade språkliga rättigheter med ekonomiska synpunkter (utlåtande till Folktinget 13.2.2013).

Motionsställarna föreslår att Folktinget aktivt ska arbeta för att nivån på den svenskspråkiga servicen säkerställs också sedan pandemin är förbi.

Folktinget bevakar kontinuerligt tillgången till svenskspråkig service från myndigheterna i enlighet med sitt lagstadgade uppdrag, och Kaarlo Tuoris ställningstagande kommer att vara ett rättesnöre för verksamheten också framöver.

Motionsställarna föreslår vidare att Folktinget aktivt ska arbeta för att myndigheterna i sina krisplaner ska beakta behovet av snabb och tydlig information från statliga och kommunala myndigheter på båda nationalspråken.

Folktinget tog hösten 2019 ställning till ett förslag

från statsrådets kansli, som gällde en förnyad anvisning om effektiviserad kommunikation för statsförvaltningen. Förslaget gällde också principerna för kommunikationen under undantagsförhållanden. Som exempel nämndes bland annat risken för en pandemi, vilket visade sig bli verklighet i Finland redan ett halvt år senare.

Flera av Folktingets ställningstaganden kan noteras i den nya anvisningen. Myndigheterna ska fästa vikt vid ett klart, vårdat och begripligt språk i kommunikationen. Därtill bör presskonferenser tolkas också på finlands-svenskt teckenspråk, när det är frågan om krissituationer, storolyckor, eventuella terrorattacker eller motsvarande. Ytterligare underströk Folktinget i sitt utlåtande det viktiga i att det finns tillgång till översättartjänster dygnet runt och att all väsentlig information ges samtidigt på finska och svenska.

Anvisningen om intensifierad kommunikation inom statsförvaltningen (2019:24) utgör en grund för myndigheterna, när de sammanställer egna och gemensamma kommunikationsplaner.

Folktinget har arbetat aktivt för att myndigheterna i sina krisplaner ska beakta behovet av snabb och tydlig information på båda nationalspråken och kommer att fortsätta göra det även framöver.

Styrelsen föreslår för sessionen:

- att motionen är besvarad med denna redogörelse.

MOTION 2

SVENSKSPRÅKIGA ADRESSER ÄR LIKA KORREKTA SOM FINSKSPRÅKIGA

Post- och televerket blev 1990 ett statligt affärsverk, och 1994 bolagiserades verket och delades upp i två dotterbolag, Telecom Finland (senare Sonera) och Posten Finland. Det tvåspråkiga namnet försvann emellertid med tiden och idag heter bolaget Posti Group, och använder enbart det finska namnet Posti i sin dagliga verksamhet. Dessvärre verkar förfinsknigen av namnet även ha fått konsekvenser för verksamheten.

Postens webbsidor finns förtjänstfullt även på svenska där man kan utföra en mängd åtgärder. Trots att Oma-Posti, som samlar de digitala tjänsterna, bara har ett finskspråkigt namn är sidorna även kompletta på svenska, vilket förstås är självklart för ett statligt kontrollerat bolag som tillhandahåller en viktig samhällstjänst.

Vi har ändå med stor oro och tilltagande ilska tagit del av allt fler rapporter om att brev och paket korrekt adresserade till mottagare i Finland sänts tillbaka eller kommit fram efter en helt oproportionerligt lång tid. Orsaken är av allt att döma att adresserna skrivits på svenska. Det kan givetvis inte vara så att korrekt skrivna adresser ska utgöra ett problem för posten. Det verkar finnas en grundläggande brist i systemet som omedelbart behöver åtgärdas.

Vi föreslår därför att Folktinget

- tydligt påtalar bristerna i postens hantering av svenskspråkiga adresser
- kräver att posten åtgärdar bristerna så att landets nationalspråk behandlas på ett likvärdigt sätt

Ann-Sofi Backgren
Linnéa Henriksson
Anna Lena Karlsson-Finne
Kaj Karlstedt
Christel Liljeström
Carl-Gustav Mangs
Stefan Mannsén
Björn Månsson
Werner Orre
Suzanne Sjöholm
Veronica Rehn-Kivi

Folktingsstyrelsens utlåtande:

För tillfället pågår diskussioner på sociala medier och på tidningars insändarsidor om behandlingen av svensk-språkiga adresser. Dels frågan om att försändelser av paket och brev med svenska adresser dröjer oproportionerligt länge eller tappas bort och dels om att den svenskspråkiga adressen streckas över eller utreds trots att den är korrekt. Samtidigt pågår också en diskussion om att olika myndigheter eller privata företag ändrar adresser från svenska till finska. Folktinget har kontaktats av ett flertal personer i båda frågorna och det förefaller som om brev eller paket med svenska adresser oftare utreds, fördröjs eller korrigeras än tidigare.

Frågan som fått mest medial uppmärksamhet är när Korsnäs kommun blev tvåspråkig och Skatteförvaltningens brev därefter skickades till Korsnäsborna med finska adresser trots att breven riktades till svenskspråkiga personer. Enligt Skatteförvaltningens kommunikationsdirektör var det fråga om ett kodningsfel som nu är upprett. Orsakerna till att adresserna ibland är på finska i stället för svenska är ändå många. Det kan vara fråga om uppdateringar i system, eller att en persons kontaktspråk är felaktigt registrerat. Det har även skett att en myndighet upphandlat ett adresssystem som endast klarar av adresser på ett språk. Folktinget har också fått förfrågningar om paket och brev som skickats av privata företag, där adresserna på paketen eller breven är på finska även om mottagarens språk är svenska. Oavsett orsak måste paketen och breven utredas från fall till fall för att kunna bedöma i vilket skede adressen ändrats från svenska till finska.

Paket och brev där den korrekta svenskspråkiga adressen streckas över och ersätts med en finsk adress, utreds eller sänds tillbaka med anteckningen ”adressat okänd” verkar vara ett fenomen som omfattar hela Svenskfinland.

Folktinget har varit i kontakt med Postis kommunikationsdirektör för att utreda orsakerna till att de korrekta svenskspråkiga adresserna streckas och ersätts med den finskspråkiga adressen. Posti har i skrivande stund inte gett ett bemötande.

Styrelsen föreslår för sessionen:

- att Folktinget följer med frågan och utgår ifrån att svensk- och finskspråkiga adresser behandlas likvärdigt.

MOTION 3

TILLGÅNGEN TILL UNGDOMS- PSYKIATRISK SPECIALSJUKVÅRD PÅ SVENSKA

Den växande psykiska ohälsan i Finland är en stor utmaning. Då allt fler unga lider av psykiska svårigheter och söker hjälp växer också behovet av ungdomspsykiatrisk specialsjukvård. Tillgången till ungdomspsykiatrisk specialsjukvård på svenska varierar kraftigt i olika delar av landet. Beroende på var man bor kan vården antingen vara lika på de båda inhemska språken eller så finns det stora brister i vården på svenska.

Alla ungas rätt att få psykiatrisk vård, oberoende modersmål, borde vara en självklarhet. Situationen på många håll i landet visar att det behövs extra satsningar för att trygga vården på svenska för patienter med psykiska problem. Unga som söker sig till mentalvårdstjänster är redan färdigt i en utsatt position och att sedan inte få tala svenska med läkare försämrar deras ställning ytterligare. Att få hjälp och vård på sitt eget modersmål är avgörande i främjandet av psykisk hälsa.

Att säkra tillgången till svenskspråkig personal inom ungdomspsykiatri kräver arbete på flera olika fronter. Det behövs flera utbildningsplatser och samtidigt måste vi också se till att det är lockande att specialisera sig på ungdomspsykiatri. Samarbetet mellan skolhälsovården och hälsocentralerna kan också bli bättre. Vi behöver väl fungerande svenska vårdenheter med ekonomisk trygghet för att täcka dessa behov. Resursbristen inom den psykiatriska sjukvården måste åtgärdas så att rätten till vård uppfylls i praktiken.

Det behövs också samarbete mellan olika instanser inom området för att kunna trygga tillgången till ungdomspsykiatri även på svenska. Samarbetet mellan aktörerna på fältet, både offentliga, privata och aktörer inom tredje sektorn måste fungera väl.

Språket får inte vara en orsak till att unga inte får den vård de behöver. Varje ungdom bör garanteras lika rätt till vård på både finska och svenska.

Vi föreslår därför att Folktinget

- arbetar för mer resurser för ungdomspsykiatri på svenska så att specialistserVICEN på klientens modersmål kan tryggas oberoende av boningsort,
- bidrar till att utveckla samarbetet när det gäller ungdomspsykiatrisk specialsjukvård på svenska genom regelbundna samtal med alla involverade aktörer.

Monica Asplund
Ann-Sofi Backgren
Linnéa Henriksson
Anna Lena Karlsson-Finne
Christel Liljeström
Carl-Gustav Mangs
Stefan Mannsén
Björn Månsson
Werner Orre
Veronica Rehn-Kivi
Suzanne Sjöholm
Inger Wrettdal

Folktingsstyrelsens utlåtande:

Såsom motionsställarna konstaterar, växer behovet av ungdomspsykiatrisk specialiserad sjukvård och tillgången till vård varierar kraftigt i olika delar av landet. En stor utmaning inom den psykiatriska vården är svårigheterna att rekrytera både finsk- och svenskspråkig personal. Detta hänger delvis ihop med utbildning av personal, men är också en fråga om sektorns attraktivitet, arbetsförhållanden och lön.

Social- och hälsovårdsministeriet har i den nationella strategin för psykisk hälsa och det nationella programmet för suicidprevention 2020–2030 (Social- och hälsovårdsministeriets publikationer 2020:7) konstaterat att psykisk ohälsa hör till de vanligaste hälsoproblemen bland skolelever och studerande. Den psykiska hälsan byggs i flera avseenden upp i barndomen och ungdomen, vilket gör att det är särskilt viktigt att satsa på barns och ungdomars psykiska hälsa. Det finns även (utländska) undersökningar som visar att åtgärder som främjar psykisk hälsa, förebyggande och tidiga åtgärder leder till ekonomiska besparingar för såväl social- och hälsovården som hela samhället. Åtgärder som riktas mot barn och unga är särskilt lönsamma, eftersom den ekonomiskt mätbara nyttan också syns senare i livet genom bättre utbildningsnivå och etablering i arbetslivet.

Det är den kommunala social- och hälsovården som ansvarar för förebyggande, tidig identifiering och lämplig behandling av invånarnas psykiska ohälsa samt för rehabilitering i anslutning till detta. I de flesta kommuner ansvarar undervisningsväsendet för elevvården, inklusive skolkuratorer och skolpsykologer. Sjukvårdsdistrikten ansvarar för den ungdomspsykiatriska specialiserade sjukvården.

Statistik från sjukvårdsdistrikten tyder på att resursbrist inom primärvården har lett till att antalet remisser till den specialiserade sjukvården har ökat avsevärt de senaste åren. Fokus krävs därför både på primärvården och på den specialiserade sjukvården samt på elevvården.

Regeringens aktuella förslag till reform av social- och hälsovården bidrar till att ta ner de förvaltningsmässiga murar som idag finns mellan socialvården, primärvården och specialsjukvården samt elevvården. Samtidigt utvecklas starka social- och hälsovårdscentraler, där tyngdpunkten förs över från den specialiserade sjukvården till bas-service och förebyggande arbete. När samma myndighet ansvarar för hela social- och hälsovården, finns det bättre förutsättningar att rikta resurserna till preventiva åtgärder och tidiga insatser inom den psykiatriska vården för barn och unga.

Digitala tjänster och nätterapi är viktiga hjälpmedel inom den psykiatriska vården. När digitala lösningar planeras, upphandlas och genomförs måste både den svensk- och finskspråkiga befolkningens behov tas i beaktande för att få ett system som fungerar likvärdigt på båda språken. Samtidigt är det viktigt att betona att digitala tjänster inte alltid är lämpliga och inte får ersätta traditionella möten med svenskkunnig personal.

När det gäller tillgången till svenskspråkiga tjänster har Folktinget inom ramarna för vårdreformen kontinuerligt arbetat för att de tvåspråkiga välfärdsområdena ska samarbeta kring svenskspråkig expertis bland annat inom den psykiatriska vården för barn och unga. Genom samarbete bildas ett större befolkningsunderlag, vilket möjliggör tillgång till sådan expertis som inte finns på svenska i alla regioner. Folktinget arbetar också aktivt för att stöda beredningen av den svenskspråkiga bas servicen och de svenskspråkiga vårdstigarerna i de kommande tvåspråkiga välfärdsområdena. I det här arbetet är tjänster för barn och unga mycket viktiga.

Folktinget håller med motionsställarna om att det behövs samarbete mellan olika aktörer inom både den offentliga och tredje sektorn för att trygga psykiatrisk vård för barn och unga. Resurser behövs för att främja psykisk hälsa inom elevvården, socialvården och primärvårdens samt för att trygga tillgången till psykiatrisk specialiserad sjukvård.

Styrelsen föreslår för sessionen:

- att Folktinget arbetar för att synliggöra behovet av resurser för barn- och ungdomspsykiatri på svenska, med målet att klienten ska få tillgång till service på eget språk både på basnivå och specialiserad nivå, både med traditionella möten och med hjälp av digitala tjänster samt oberoende av boningsort,
- att Folktinget sammankallar centrala aktörer till diskussion för att främja samarbetet när det gäller barn- och ungdomspsykiatri på svenska.

MOTION 4

BRISTEN PÅ SVENSKSPRÅKIGA LÄROMEDEL MÅSTE LÖSAS

En viktig del av undervisningen i grundskolorna är tillgången till goda läromedel. Eftersom marknaden på svenska i Finland är betydligt mindre än den finska är också tillgången på läromedel sämre och priserna högre. Kommunerna får statsandelar för att ordna den grundläggande utbildningen, och statsandelarna för svenskspråkiga elever är högre för att bland annat kompensera det dyrare undervisningsmaterialet. Skillnaden i utbudet av läromedel mellan den svenskspråkiga och finskspråkiga utbildningen är ändå väldigt stor.

Bland annat Finlands svenska lärarförbund FSL har konstaterat att bristen på undervisningsmaterial på svenska innebär att lärare måste lägga mycket tid på att själv producera material. Det är lätt att hålla med FSL som under sitt fullmäktiges vårmöte i april 2019 konstaterade att en lärares främsta arbetsuppgift är att undervisa - inte att producera läromedel.

Finlandssvenska lärare och elever försätts på det här sättet i en ojämlig situation i förhållande till finskspråkiga. Så kan det inte vara. En högklassig svensk skola i Finland är en ödesfråga för Svenskfinland och bevakandet av denna måste tas på allvar på alla nivåer.

Vi föreslår därför att Folktinget

- kräver att statliga medel tydligt öronmärks för att underlätta produktionen av högklassiga läromedel på svenska
- kräver att sagda läromedel uppdateras i en rimlig takt så att inte föråldrade läromedel dominerar på marknaden.

Monica Asplund
Ann-Sofi Backgren
Linnéa Henriksson
Anna Lena Karlsson-Finne
Christel Liljeström
Carl-Gustav Mangs
Björn Månsson
Werner Orre
Suzanne Sjöholm
Inger Wretdal

Folktingsstyrelsens utlåtande:

Som motionärerna konstaterar är skillnaden i utbudet av läromedel inom den svenskspråkiga och den finskspråkiga utbildningen stor. Båda språkgrupperna har rätt till en jämlik utbildning och läroplansenliga läromedel av hög kvalitet. Tillgången till moderna och uppdaterade lärresurser är av största vikt för den svenskspråkiga undervisningen i den grundläggande undervisningen och i undervisningen på andra stadiet.

Motioner med motsvarande innehåll har flera gånger behandlats av Finlands svenska lärarförbunds fullmäktige, den senaste i mars 2019.

Läromedelsfrågan tas upp i utkastet till regeringens utbildningspolitiska redogörelse som var på utlåtande i början av året. I redogörelsen konstateras, att en utveckling av högklassiga svenskspråkiga läromedel, som är förenliga med läroplanen, förutsätter tillräckliga resurser. Folktinget konstaterade i sitt utlåtande att de digitala tjänsterna och verktygen bör utvecklas parallellt på finska och svenska.

I regeringsprogrammet ingår ett beslut om att en helhetsutredningen om den svenskspråkiga utbildningens särdrag, utmaningar och utvecklingsbehov ska uppgöras. Rapporten som skrivits av utredare Gun Oker-Blom publicerades den 11 mars 2021. Utredningen kommer att beaktas i regeringens utbildningspolitiska redogörelse. Beträffande läromedel föreslås det i utredningen att statens roll förtydligas gällande ansvaret för svenskspråkiga läromedel av god kvalitet. Det här är en central jämlikhetsfråga. Utbildningsstyrelsen (UBS) föreslås prioritera resursanvändningen så, att läromedel för yrkesutbildningen på andra stadiet produceras i snabb takt, att undervisnings- och kulturministeriet (UKM) tar ansvar för att utarbeta kvalitetskriterier för svenskspråkiga läromedel i Finland över lag och speciellt för digitala lärresurser inom svenskspråkig utbildning. I utredningen föreslås också att UKM och UBS inleder ett omfattande svenskspråkigt utrednings- och utvecklingsprojekt för att göra upp en strategi för lärresurser inom svenskspråkig utbildning och förstärka utbudet av läromedel på svenska.

Folktinget anser att dessa utvecklingsförslag är oerhört viktiga och bör förverkligas under de närmaste åren.

Styrelsen föreslår för sessionen:

- att Folktinget arbetar för att statliga medel öronmärks för att underlätta produktionen av högklassiga lärresurser på svenska,
- att Folktinget arbetar för att svenskspråkiga lärresurser uppdateras och förnyas i samma takt som motsvarande lärresurser på finska,
- att Folktinget sammankallar till en rundabordsdiskussion om temat med representanter från utbildningsfältet för att förtydliga problemets omfattning och skapa en tydligare bild över utvecklingsbehoven.

MOTION 5

MORGONNYHETER PÅ SVENSKA

TV:n är viktig för många äldre och/eller hörselskadade. Yle:s TV1 visar aktualiteter och nyheter på finska varje halv och hel timme på förmiddagen. Klockan 11 visar Yle TV1 en timme regionala nyheter på finska. Men svenskspråkiga tvingas vänta till kl. 17:55 innan de får se svenskspråkiga nyheter på TV Fem.

Tyvärr finns det många som inte kan finska så bra att de kan tillgodogöra sig nyheter på finska. Det blir lätt missförstånd. Det är inte jämlikt att svenskspråkiga äldre och andra som kan följa sändningarna på dagen ska vara tvungna att vänta till kl. 18 innan man får dagens första nyhet på svenska på TV.

Vi undertecknare anser att Yle i detta avseende inte följer sitt uppdrag - ”att behandla den finskspråkiga och svenskspråkiga befolkningen på lika grunder”.

Visst kommer det bra morgonnyheter i radion men det är inte samma sak som att se och höra dem på TV. En person som har problem med hörseln kan ha svårt att tillgodogöra sig radionyheter när de inte samtidigt kan se och läsa läppar och ansiktsdrag, vilket säkert många fått höra när man använt munskydd och talat med personer med hörselproblem.

Det fanns en tid, då Yle TV1 samarbetade med FST om morgonnyheterna och sände 5 minuter nyheterna på svenska. Det var ett positivt samarbete mellan redaktionerna/redaktörerna, att synliggöra det finlands-svenska för den finskspråkiga publiken.

Folktingets uppdrag att bevaka och främja den svenskspråkiga befolkningens rättigheter och intressen innefattar därmed i högsta grad att den svensk- och tvåspråkiga vårdutbildning ska svara mot gällande språklagstiftning.

Undertecknade yrkar på att Folktinget

- bevakar Yles programutbud på svenska
- påtalar bristerna i Yles programutbud utgående från deras lagstadgade uppdrag
- påtalar det reella behovet av svenskspråkiga morgonnyheter på TV

Kjell Wennström
Gunvor Skogman

Folktingsstyrelsens utlåtande:

Folktinget har vid ett flertal tillfällen betonat den viktiga uppgift som Yle har att tillhandahålla ett mångsidigt allmännyttigt TV-, radio- och webbutbud för alla. Yles betydelse för det svenska språket i Finland är mycket central och tillgången till public service på svenska är en grundförutsättning för att upprätthålla och utveckla en levande svenskspråkig identitet i Finland.

Enligt Rundradiolagen (1380/1993) bör Yle erbjuda public service-innehåll mångsidigt och omfattande för alla och den programverksamhet som bedrivs i allmännyttigt syfte ska särskilt behandla den finskspråkiga och svenskspråkiga befolkningen på lika grunder (7 §). Däremot är det inte explicit utskrivet i Yles uppdragsbeskrivning att den finskspråkiga och svenskspråkiga befolkningen ska få exakt samma utbud i programverksamheten och i programproduktionen. Yle behandlar idag den finsk- och svenskspråkiga befolkningen på lika grunder och det finns ett utbud av TV, radio och webb på finska och svenska. Däremot varierar innehållet, kvantiteten och utgivningskanalerna.

De traditionella medierna lever i ett brytningsskede. Mängden tillgänglig information, bildning och underhållning är obegränsad och det innebär att de traditionella hörnstenarna för public service-media inte längre räcker till, utan betydelsen av webben och andra digitala lösningar ökar hela tiden. Hos publiken finns ett förändrat mediebetende mot ett mer ”on demand”-betende, där publiken i allt högre grad själv väljer när och hur man vill ta till sig nyheter och underhållning.

För att behålla sin relevans måste medierna kunna förändras snabbt och målmedvetet. Trycket på förnyelse är också en stor möjlighet för Yle för att skapa mervärde samt vara en föregångare i mediavärlden. Samtidigt är det naturligtvis viktigt att hitta en balans mellan de traditionella broadcast-kanalerna och de nya digitala medieformerna. Yle ska fortsättningsvis nå ut till de användare som tar till sig traditionell tv och radio.

Då de svenskspråkiga morgonnyheterna lades ner år 2018 hade sändningen några tusen finlandssvenska tittare medan TV-nytt hade tiofalt fler tittare. TV-nytt

har sedan dess hållits stabila med tiotusentals tittare per sändning, med undantag av tillfälliga kraftiga ökningarna i tittarsiffrorna under coronatiden, då publiken tidvis mångdubblats. Det i kombination med Yles begränsade resurser samt att mycket nyhetsmaterial på svenska finns tillgängligt på webben och via radion på morgnarna, gör att Folktinget inte anser att det finns skäl till att driva frågan om att återinföra tv-nyhetssändningar på svenska på morgonen. Yle Vegas nyhetssändningar på morgnarna når i dag upp till 43 000 lyssnare.

I enlighet med 6 § i lagen om Rundradions verksamhet lämnar bolagets förvaltningsråd en berättelse till riksdagen om hur Yles allmännyttiga verksamhet har genomförts. Folktinget har tilltro till att riksdagen även i fortsättningen sköter den bevakningen och säkerställer att även den svenska programverksamheten vid Yle är tryggat och tillräckligt. Folktinget för även i fortsättningen en dialog med Yle om utbudet av public service-tjänster på svenska.

Styrelsen föreslår för sessionen:

- att motionen är besvarad med denna redogörelse

SNELLMANSGATAN 13 A, 00170 HELSINGFORS • TFN +358 9 684 4250
folktinget@folktinget.fi • www.folktinget.fi